

ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ КЪМ КОРИНТЯНИТЕ

Автор и дата на написване:

Авторът на това послание е апостол Павел. Написано е по време на второто му мисионерско пътуване, около 56-57 г. сл.Хр.

Тема:

Поводът за написването на посланието е отчетът на Тит относно приемането на първото послание от апостола към коринтяните, безпокойството и радостта след полученото известие от Коринт, както и някои проблеми, свързани с това, като безнравствени постъпки, опрощение за грешника, подриването работата и апостолския авторитет на Павел.

Съдържание:

1. Поздрави (1:1-11)
2. Новите отношения с църквата в Коринт (1:12-7:16)
3. Щедростта на християните към нуждаещите се (8:1-9:15)
4. Защитата на Павел относно апостолския си авторитет и служение (10:1-13:10)
5. Заключение (13:11-14)

Шоро 1

Састипе

1 О Павлос, Делвескере вояса апостолос е Исус Христоско, тай пхрал Тимотееске жи ко Девлескере кхангери, со си андо Коринт, тай жи ко саворе светиенге со си ки састии Ахаая;

2 Гудлипе тай пача те овел туменге таро Дел, амаро Дад, тай о Дел о Исус Христос.

1:3-11 „О Дел параклетоске“

3 Гудлипе о Дел тай о Дад амаро Девлеско о Исус Христос о Дад милоса таи о Дад параклетоске.

4 Параклетенго амен секоне амаре холяте, та те ащи тай аме те параклетисарас околел, колато аракхльон са беда те овел холи, е параклеса коласа тай аме параклетисас амен е Девлеса.

5 Соскетото, сарто изикльол аменде е Христоско чинуипе, гаял тай амари параклето ачхол бут гаял таро Христос.

6 А коли аме дас тумен холи, адавкха си ащал тумаро скепиба тай паракале ваи коли амен паракалел, адавкха си тумари паракале тай скепиба ковата керел ачхас ки сарто чинуипе колато икерас тай аме.

7 О шинадо туменде си, зурале, соскетото жанас, кай сарто кер аменцар ко чинипе гаял сиен тай ки паракале.

8 Соскетото нимангас те жанен пхралалел, о холя колато доресле андо и Азия ачхиле гаял аври таро зуралипе, гаял кай бицинто емана те тергиол живинде;

9 Нума аме коркоро керасас, кай ка ласас о мерибете и кри-сиба, та те на ажарас аменде, нума е Девлеске. Ковато ухтинило икистило мулендар.

10 Ов амен икалгяс аборкха паше мулендар, тай панда икалел, тай ажарас Лесте, кай пале ка изикалел амен.

11 Като аменге керел туменге рукгяса чука кай ащал о кердо ащал аменге гаял бут лачхибе, те парикерава бутенге ащал аменге.

1:12-24 „Ченчибе Павлоске пал кердрумоске“

12 Соскетото амаро ашариба си о якхипе амаре голяко, кай аме живисарас ко дуняс, а найбут машкар туменде дуняске тай чачипе ангало Дел, ма манушкано голяверипе нума Девлескоро гудлипе.

13 Соскетото ни каляралел авер сиваи кава, со четин тай лен тай ажарав кай жи ко агор ка лен лес,

14 сарто тай отхари лилен лес, кай сиам ашариба туменге, сарто тай туме аменге, андо диес амаре Девлеске о Исусас.

15 Адалхаке ажарибаса мангавас те авав англе паш туменде та те овел дуйто гудлоаями,

16 като ангал туменде ка накхав ки Македония таи тари Македония ка авав паш туменде, тай палдава те бичхалел ман ки Юдея.

1:1-11 „Бог на утехата“

Утешението, което произхожда от Бога, дарява на Павел покой пред лицето на всевъзможни скърби, отразени във второто послание към коринтяните (4:8-11; 11:30). За християните скърбите имат важна роля в усъвършенстването на характера. Често в огнената пещ хората се учат да беседват с Божия Син (Дан. 3:25). Испитанията, през които преминава Павел, го правят способен да утешава и да дава съвет на другите. Смелият и търпелив пример на лидера окуражава останалите (Фил. 1:13,14). Християнската твърдост не е просто емоционално състояние, но е резултат от Божествената любов и благодат, проявяваща се в живота на осветени мъже и жени.

1 Глава

Поздрави

1 Павел, по Божия воля апостол Исус Христов, и брат Тимотей, до Божията църквата в Коринт и всички светии по цяла Ахаия;

2 Благодат и мир на вас от Бога Отца, нашия Господ Исуса Христа.

1:3-11 „Бог на утехата“

3 Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милосърдието и Бог на утешението.

4 Утешител във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме намиращите се във всяка скръб с утехата, с която Бог ни утешава.

5 Защото, както избилстват в нас Христовите страдания, така избилства и утехата ни чрез Христа.

6 И сме в утежнение за утехата и спасението ви, изработвано, като претърпявате същите страдания, каквито и ние търпим, или сме утешени поради вашата утеха и спасение;

7 И надеждата ни за вас е твърда. Защото знаем, че както участвате в страданията, така сте и в утехата.

8 Защото не искаме, братя, да не знаете за бедствието, което ни сполетя в Азия, понеже бяхме отегчени твърде много и във от силите си, така че не се надявахме да останем живи.

9 Но сами в себе си носехме присъдата на смъртта, за да не се надяваме на себе си, но на Бога, Който възкресява мъртвите.

10 Който ни избави от толкова явна смърт и още избавя и Комуто се надяваме, че още ще избавя;

11 като ни съдействате и вие с молитва за подарените ни чрез ходатайство на многото лица, мнозина да благодарят за нас.

1:12-24 „Промяна в плановете за пътуване на Павел“

12 Защото похвалата ни е тази: Свидетелството на съвестта ни, че в простота и искреност пред Бога, не с плътско мъдруване, а с Божия благодат, живяхме на света, особено помежду ви.

13 Защото не ви пишем друго освен онова, което четете или разбирате, а и се надявам, че и докрай ще разберете,

14 така както и сте разбрали вече, че ние сме похвала ваша, както и вие наша, в деня на нашия Господ Исус Христос.

15 С тази увереност възнамерявах да дойда при вас порано, та да получите двойна благодат;

16 и да мина през вас за Македония, а от Македония да дойда пак при вас, и вие да ме изпратите за Юдея.

1:12-24 „Промяна в плановете за пътуване на Павел“

Някои от коринтските противници обвиняват Павел в неискрени намерения относно промяната в плановете му за посещение в Коринт, за да го оклеветят, но съвестта му пред Бога е чиста от престъпление (1:15). Изменението в първоначалния план не е резултат на непостоянство от негова страна, а заради съчувствие към коринтяните и за тяхно добро (1:23; 2:1-4). Ако апостолът не бе променил първоначалния си план, то той би могъл да дойде при тях с тояга (1Кор. 4:21). Тази отсрочка му дава възможност, когато идва по-късно в Коринт, да прекара три месеца в мир и съгласие, без да се предприемат строги дисциплинарни мерки, които в противен случай щяха да са необходими. Павел не иска да остави в тяхното съзнание мисълта, че той господства над вярата им вместо Бог, което би означавало незаконно посягане на Божествения авторитет (1:24).

17 Лачхес кана иси ман адавкха мераци, локе гогыса ли сом гаял? Ваи о аракхиба моро уло манушкано мераци, та те вакярав тай: Ва, ва, тай ма, ма?

18 Ашал е Девлеско чачипе о причшибе моро туменде ни уло ва тай ма?

19 Соскетото е Девлеско Чхаво, о Исус Христос, Причшибенго машкар туменде амендар, мандар таро Сила тай о Тимотеос, ни ачхили ва тай ма нума леса ачили по ва;

20 соскетото Лесте си ва саворенге о Дел шинаде кити бут си: Адалкхеске Леса си си Амин, е Девлескоро барипе ангал аменде.

21 А адавкха, Ковато амен до и керел кетане туменцар ко Христос, тай Ковато си Макхално си Дел;

22 Ковато амен стампоса таи диняс пе илесте о Духос амен сар мирачин залог.

23 А ме чингадав е Девлес якхитка мере вогеса кай тумен те ажарав. Ме ни те авава ко Коринт состар жалиба тумен;

24 соскетото на сом баро упрал о апакияба тумаро, а сом джутисардя ко лошаиба тумаро, соскетото ко апакияба, туме тергьон зуралесте.

Шоро 2

2:1-11 „Иертилпе пал безехренго“

1 Тай гиндил пес ашал манге, те на авав пале паш туменде холяса.

2 Соскетото, коли ме холянгом тумен, гаял кай ка лошаряв манде, коли ма окова, коватото уло холяме мандар?

3 Каляргом гаял кана авав те овав холяме околндар, колато требе те лошанен, като иси лен са со си, кай меро лошаиба си лошаибе саворенге туменге.

4 Соскетото баре холяса тай илеса туменга калярав буте асвенцар ма те холяннен, а те пенжарен о дехиба со си ман каринг туменде.

5 А коли несаво холянгардас ман, ма само ман холянгардас, а саворен тумен те на вакерав побут.

6 Асалкхеске иек ресел леске о накажиба, коватото леске уло тховдо побут тумендар;

7 Чука кай акана туме полачес те иетрисар леске параклетин, та те би асавкха те овел линдо баре холяте.

8 Адалкхеске рукгив тумен, те до керен, о дехиба си кариг лесте.

9 Соскетото адавкха калярав, та те пенжарен дали сиен со шунен ко са со си.

10 А каске туме иертин варесо, тай ме иертинава, соскетото, коли сом иертингом варесо, иертигом ашал туменге ангал о муи Христоско,

11 та те на о шейтани те аямил мамуи аменде, соскетото аме жанас лескоро со гиндил.

2:12-17 „Е аргатя пал лачши вяста“

12 А кана альомас ки Трояда те причшибе е Христоско гудло вакяриба, тай кана манге путерен пес о вудара ко

17 Това като възнамерявах, нима постъпих лекомислено? Или това, което възнамерявах, по плътски ли възнамерявах „да“, „да“, да бъде и „не“, „не“?

18 А Бог е верен и словото ни до вас не бе и „да“ и „не“.

19 Защото Божият Син, Исус Христос, проповядван помежду ви чрез мен, Сила и Тимотей, не бе „да“ и „не“, но в Него бе „да“;

20 Защото Божиите обещания в Него са „да“, в Него и „Амин“, за слава Божия чрез нас.

21 А Бог е Този, Който ни утвърждава и помазва с вас в Христа;

22 Който и ни запечата и даде залога на Духа в сърцата ни.

23 И призовавайки Бог за свидетел на душата ми, не съм дошъл досега в Коринт, понеже ви щадя;

24 Не че господаруваме над вярата ви, но спомагаме в радостта ви, понеже чрез вяра и стоите.

2 Глава

2:1-11 „Прощение за грешника“

1 Така реших в себе си, наскърбен да не идвам отново при вас.

2 Защото, ако аз ви наскърбявам, то кой ще ме зарадва, ако не наскърбеният от мен?

3 Писах ви това, защото когато дойда да не ме огорчават онези, които трябваше да ме радват, понеже съм уверен във всички вас, че моята радост е радост за всички ви.

4 От голяма скръб и притеснено сърце ви писах с много сълзи не за да ви огорча, но за да познаете преголямата любов, която имам към вас.

5 Ако ли пък някой ме е наскърбил, то не мен е наскърбил, но отчасти, да не кажа, всички ви.

6 За такъв доста е това наказание от мнозинството;

7 Така че вие по-добре да му простите и го утешите, да не би да бъде погълнат от прекомерна скръб;

8 Затова ви моля да потвърдите любовта си към него.

9 Затова ви писах, за да узная от опит дали във всичко сте покорни.

10 А на когото вие прощавате нещо, прощавам и аз, понеже и аз, ако съм простил на някого нещо, простил съм заради вас пред лицето Христово;

11 за да не се възползва сатана от нас, защото знаем замислите му.

2:12-17 „Служители на благовестието“

12 Когато дойдох в Трояда поради Христовото благовестие, врата ми бе отворена в име Господне.

2:1-11 „Прощение за грешника“

От 2Кор. 5-11 се вижда, че църквата се съгласява да изпълни наставленията на Павел, като лишават провинилия се от членство. Строгостта довежда съгрешилият до покаяние и сега апостолът съветва коринтяните към благосклонност. Дисциплината трябва да защитава правата и доброто име на църковните членове, но в същото време, доколкото е възможно, да доведе грешника до покаяние. Тя служи за предпазване на други потенциални нарушители и повторни престъпления. Църквата трябва да приеме този възвръщащ се брат, както Бог приема каещия се грешник в своята благосклонност. Грехът му да бъде простен и забравен. Задължение на църквата е да постъпва любезно с всеки искрено каещ се (2:6-8; Еф. 4:32).

2:12-17 „Служители на благовестието“

Павел не говори за себе си като велик командир в Божията армия на победителното шествие в Христос, но приписва цялата слава на Бога (2:14). Той подчертава заслугата на Бог не само в своята работа като евангелизатор, но и за всички негови съработници. Те стават едно с Христос, когато Той живее в тях – благоухание, символизиращо познанието за Бога. Евангелската вест никога не оставя човека в същото състояние (2:16). Тя не се изменя и е „сила Божия за спасение“ (Рим. 1:16), но тези, които я отхвърлят, ще бъдат осъдени от нея (Йоан 3:17-21).

Делвескери бути,

13 о Духос ман ни делас пача соскетото ни аракхълъм е пхраленге таи о Титос, а кана простисалъм ленцар гелъм ки Македония.

14 Парикерав е Девлеске, Ковато са ингелел ман наангле о Христос, тай секоне тханесте извакерав гаял аме о гудло арома презаро аменге тай пенжарипе Лескоро.

15 Соскетото ангало аме сам е Христоско аромагудло околенте, колато ка скепин пес, тай околенте колато ка нашалгъон.

16 Иекхенге арома сам мерибете, ковата до анел мерибете, а авренге арома живипе, ковата анел живипе. Тай адалкха букяко кой си маално!

17 Аме сам, соскетото на сам бут, колато ни аравен е Делвескоро пхерася туджарен, нума хоратинас чачесте, сар таро Дел, ангало о Христос.

Шоро 3

3:1-18 „Глория е Нево Заветос“

1 Пале ли вакерас те час зорвакериба ваи иси амен нужда несаво таро зорвакерно лил жи туменде ваи тумендар?

2 Туме сиен амаро лил, калярдо тумаре иленде, жандо тай четиме саворендар саворе манушендар;

3 тай сикавен лес, кай сиен е Христоско лил со икълъл гаял таро тумаро акандиба, калярдо ма мастилоса, а е Духоса таро живдо Дел, ма ки плоча барестар, а ки плоча снага ко ило.

4 Асавкха зорпакя иси аме гаял каринго Дел о Христос.

5 Ма кай сам ачавно аме амендар те крисарас варесо сар си амендар а амари ачшавипе си таро Дел,

6 Ковато кергяс амен керално сар измекаря иекхе несаво кидиба ма ки буква, нума ки Духос соскетото и буква мударел, а о Духос живиндел.

7 А коли и измекарипе си окова со анел мулибете, о калярриба е букваса тховдо ко бар, ачхол леса барипе, гаял е израеленгере чхаве нащине те дикхен е Моисеяско муи, ащал о светиба таро муи со икълълас ковата пренакхелас;

8 Сар нащи те овел измекарне е Духоса побаро?

9 Соскетото, коли о служба си окова, ковата анел осьдиба, ачхол барипе, о служба околеско, ковата анел чаче лес наххел бутедер таро барипе.

10 Тай чачес, окова, ковата уло барипе, нашалгъл о барипе гаял о барипе со си ачхол побаро.

11 Соскетото, коли адакха, ковата пренакхел си барипе ов бутедер побаро си и барипе.

12 Тай чука. като иси амен асавкха ажариба, тинас баре путеримаса.

13 тай на сиям сар о Моисеяс, ковата тховелас пешкири пе мосте, та те на ащи о израелитаня те дикхен со наххел адакха, ковата пренакхелас.

14 А ленгере гога сине пхангле, соскетото тай жи авдиес, кана четит о Пхуро заветос сарто о учхариба ачхол, сарто гаял ленге ни путергъл, кай адакха кидиба пренакхел ко Христос.

15 А тай жи авдиес ко четиба е Моисескоро учхариба пашълл ко иле ленгере,

16 а кана ка иринел пес каринго Дел о учхариба ка ухълл.

3:1-18 „Славата на Новия Завет“

В Новия Завет Божията слава се разкрива в личността и присъствието на Христос, Който дойде и се изяви на този свят, Чиято слава пребъдва вечно (Йоан 1:14; Евр. 7:24,25). Християните нямат нужда от нагледни отражения на славата Господна, която се изразява в символи, наредби, церемонии и обреди от старозаветни времена, защото получават спасение чрез вяра в Истинския Агнец Божий. Служението на оправдание превъзхожда служението на осъждане, така както кръвта на Исус

13 но няха спокойствие в духа, понеже не намерих там брата си Тита, и като се сбогувах с тях, заминах за Македония.

14 Но благодарение Богу, Който ни води винаги в триумф в Христа и Който на всяко място ви разкрива аромата на Неговото познание чрез нас.

15 Защото ние сме Христовото благоухание за спасяващите се и за погиващите;

16 на едните сме смъртоносен аромат, а на другите аромат за живот. И кой е способен за това?

17 Защото не сме като мнозината търгуващи словото на Бога, но говорим искрено от Бога, като за пред Бога, в Христа.

3 Глава

3:1-18 „Славата на Новия Завет“

1 Пак ли започваме да се препоръчваме? Или имаме нужда, както някои, от препоръчителни писма до вас или от вас?

2 Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, узнавано и четено от всички човеци;

3 Като сте явно Христово писмо чрез служението ни, написано не с мастило, а с Духа на живия Бог, не на каменни плочи, но на плочи на сърца телесни.

4 А и имаме такава увереност в Бога чрез Христа;

5 не че сме способни да помислим нещо от себе си като от нас си, напротив, способността ни иде от Бога.

6 Който ни способства да бъдем служители на нов завет, не на буквата, а на духа, защото буквата убива, а духът оживотворява.

7 И ако служението на смърт с букви, издълбано на камъни, бе славно, така че Израилевите синове не можеха да се взрат в Моисеевото лице поради преходната сияйност на лицето му;

8 как не ще бъде служението на Духа повече в слава!

9 Защото, ако служението на осъдението е в слава, то много повече ще изобилства служението на праведността със слава.

10 И защото по този начин не бе прославлено прославленото, поради превъзходната слава.

11 Защото, ако преходното е било славно, много по-славното е оставащото.

12 И така, като имаме такава голяма надежда, служим с голямо дръзновение;

13 а не както Мойсей, поставяйки покривало на лицето си, за да не се взират Израилевите синове в края на преходното.

14 Но бяха закоравели мислите си, понеже и до днес, кога се чете Старият Завет, същото покривало остава неоткрито, което в Христа се премахва.

15 И до днес, кога се чете Мойсея, покривалото лежи на сърцето им.

16 Но когато се обърнат към Господа, покривалото се премахва.

Христос превъзхожда кръвта на жертвените животни от козли и овни, като единствено средство за избавление от греха (3:7-9). Постоянното пребъждане с Христос се осъществява само чрез Святия Дух, Който способства за преобразяване в живот на истинност, мъдрост и праведност (3:17,18). Свободата в Духа е състояние, в което новороденият човек желае и се старее волята Божия ефективно да се извършва в него, тъй като Божият закон е написан в сърцето му и той не желае да злоупотребява с нея.

17 А о Дел си о Духос, тай кате си о Делвеско Духос, отхе си слобода.

18 А аме са си, сам путерде монцар, сар аинас дикхас е Девлеско барипе, со преикхльол ко сарто гаял сурати таро барипе ко барипе сарто таро о Духос Девлеско. Амин

Шоро 4

4:1-18 „Манджинпе андо чике чаре“

1 Палдава кана иси амен адавкха аргатипе, сарто тай до-лилям лес гаял сар милос, аме на ачхавас амен;

2 нума ирисалям пес таро гаравно таи лажаве бука, тай ни керас хохавне таи ни аравенас е Девлеско ворба, а извакерас о чачипе со си зорворбава амендар тари годи секо манушеске ангало о Дел.

3 Коли гудловакяриба си учхардо, ов о учхардо со си околенте, ка мулен пес,

4 а би апакане гаял и годи кале дуняско пхандел и гоги, та те на дикхен о светиба барипнаске гудло вакяриба е Христоско, Ковато си о муи е Делвеско.

5 Соскетто аме ни причшинас ащал аменге нума е Христоске о Исусас сар Дел, а ма аменге сар тумаре измекеяре ащал е Исусеске.

6 Соскетто о Дел, Ковато вакегяс те икльол о ведяра таро каранькос Ов си, Ковато кергяс амаре иле те ведрил, те свети те пенжарас е Девлеско барипе ко муи е Исус Христоско.

7 А аме иси амен барвалипе ки чике чаре, та те дикхльол кай си побаро зуралипе си таро Дел, а ма амендар.

8 Секал сам чипана, а най сам татесте ко би гогако сам ни сем бишинаде;

9 прастанин амен, а сам мукле пхеравде сам, а на сам нашалде, паравде амен си нума най бивиджа.

10 Секога ингелас ки снага мударибе ко Дел о Исусас, та те сикавас амари снага тай ко живипе е Исусеске.

11 Соскетто аме е живде сиам предиме ко мериба е Исусеске, та те сикавел тай о живипе е Исусеско амари муликани снага.

12 Гаял кай о мериба керел аменде, а о живипе си туменде.

13 А кана иси амен о също Духос пакяино сарто си калярдо: „Апакянильом, ко адавкха тай ворбавас, гаял тай аме, соскетто апакянас, адалкхеске тай хоратинасас;

14 Соскетто жанас, кай Окова, Ковато ваздингяс мулендар ко Дел о Исус, ка ваздел мулендар тай амен, кетане е Исусеса, тай ка сикавел амен кетане туменцар.

15 Соскетто са со си адавкха си ащал туменге, таи о гудлипе мултикано пал саворенге, колато ка лен ла, те ачхол бут, найсараса ащал е Девлескоро барипе.

16 Адалкхеске аме ни пелесас духоса, таи коли о аврутно амаро мануш тай те авел, пале о андруно секо диес кер нево пес.

17 Соскетто локодер амаро темпора холи икалел побут, тай побут иек биагорно пхарипе, барипе ащал туменге,

18 ковата на дикхас со дикхльом пес, а со надикхел пес бука, соскетто со дикхльон си темпора, а со ни дикхльон си биагорне.

17 А Господ е Духът и където е Духът Господен, там е свобода.

18 А ние всички с открито лице, като в огледало, гледайки славата Господна, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, чрез Духа Господен.

4 Глава

4:1-18 „Съкровища в пръстни съдове“

1 Поради това, като имаме това служение по милост Божия, не падаме духом;

2 но се отрекохме от тайните срамотни дела, без да прибягваме към лукавщини и без да изопачаваме словото Божие, но чрез извяването на истината препоръчваме себе си на всяка човешка съвест пред Бога.

3 Ако е покрито благовестието ни, покрито е за погиващите;

4 за невярващите, на които бога на този свят е заслепил умовете им, за да не ги осияе светлината на славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога.

5 Защото ние не проповядваме себе си, но Господ Исус Христос, колкото за себе си, ние ви робуваме заради Исуса.

6 Понеже Бог, Който каза да изгрее светлина от тъмнината, Озаряващият озари сърцата ни, за да ни просветли в знанието за славата Божия, в лицето Исус Христово.

7 Това съкровище имаме в пръстни съдове и превъзходната сила иде от Бога, а не от нас.

8 Всячески сме притискани, но не сме утеснени, в безизходици сме, но не се отчайваме;

9 В гонения сме, но не бягаме, повалени сме, но не сме погубени.

10 Винаги носим в тялото си убиването на Господа Исуса, за да се яви Исусовият живот в телата ни.

11 Защото ние, живите, непрестанно сме предадени на смърт заради Исуса, за да се яви Исусовият живот в смъртната ни плът,

12 така, че смъртта действа в нас, а животът във вас.

13 И като имаме същия дух на вяра, как е писано: Повярвах и затова изповядах, и ние вярваме, затова и изповядваме;

14 като знаем, че Възкресилият Господа Исуса ще ни възкреси чрез Исуса, ще представи и нас, и вас.

15 Защото всичко е зарад вас и благодатта преумножена, чрез благодарението на мнозина да преизобилства за слава Божия.

16 Затова ние не падаме духом, макар и външният ни човек да се руши, то вътрешният всекидневно се обновява.

17 Защото лекотата на кратковременното страдание изработва преголямото величие на вечната слава,

18 като не гледаме на видимото, но на невидимото, понеже видимите са временни, а невидимите вечни.

4:1-18 „Съкровища в пръстни съдове“

Павел обяснява защо Евангелската вест е закрита за много хора (4:3,4). Сатана е „бог на този свят“, тъй като светът в голяма степен се намира под негов контрол. Той е автор и подстрекател на всеки грях, а светът – негов съучастник. Основната работа на сатана е да затымни човешкия ум, като му пречи да познае Божиите истини. Евангелието е единствено-

то средство, което разобличава дяволските планове и лъжи и в резултат хората могат да видят път от тъмнината към светлината, чрез вяра в Господ Исус Христос (4:6). В 4:7-18 Павел подробно разглежда пътя, който му дава сила да понесе всички трудности в неговото служение, а именно познанието на славата Божия в лицето на Исус Христос. Ако се отхвърли това познание и сила, слабият човешки съд ще падне духом и ще се разруши (4:7).

Шоро 5

5:1-10 „Амаре делескоро кхер“

1 Соскетто жанас, кай коли аравас е пхувякоро амаро кхер, е снагакири скиня иси амен таро Дел кхер ко дел, кхер ма вастестар кердо, биагорно.

2 Соскетто ко кова кхер тай ажарас сар трушале те уравас амен амаре делвеско кхер,

3 ересел ферди, уравде леса, та те на аракхльовас нанге.

4 Соскетто аме, колато ферди кале снагате скиня, сам сар обремениме, чинуинас ма кай мангас те нагарас амен, а те уравас амен панда побут, та те овас мук те линде таро живине.

5 А о Дел си, Ковато кергяс амен гаял, тай амен диняс о Духос сар мирази адавкха.

6 Тай чука, соскетто даима те жанас, кана жанас, кай жи кате сам кхере ки снага, аме сам улавдо таро Дел;

7 Соскетто пакяса пхиряса, нума бидикхипаса.

8 Гаял вакерав, кай мангавав те овас отчхивте тари снага тай те овас кхере паш о Дел.

9 Адалкхеске тай гаял керас, уло кхере ваи отчхивте, те овас мал Леске.

10 Соскетто са со си требе те заччас ангало Христоско крисипе, та те лас секо со кергяс пе снагаса, уло лачхипе ваи кханилипе.

5:11-21 „Месаджо е прераманеске“

11 Тай чука, кана ахальовас, со си дар таро Дел зорвакерас е манушенге а о Дел амен пенжарел, ажарас панда, кай тай тумари годи аме пенжарас.

12 Адалкхеса ни зорвакерава ман, а туменге, та те дав те ашарен тумен аменцар, та те овел тумен со те вакерен околенте, колато ашарен пес адалкхеса, со си ко муи, а ма окова, со си ко ило.

13 Соскетто, коли жас жи ко агор, ов си о Дел, ваи коли акана дас годи, ов си ащал туменге.

14 Соскетто е Христоскоро дехиба амен керел те керас гаял, кай соскетто иек муло саворенге, гаял са со си амеда мулям;

15 тай кай Ов муло саворенге, та те на живисарас уло живипе аменге, нума ащал Муленгро тай Ущелномуледаренго пал ленге.

16 Адалкхеске аканатар аме ни пенжарас никас ки снага коли, та те пенжарас е Христос ки снага, пале акана сине гаял Лес ни пенжарасае.

17 Адалкхеске, коли несаво си ко Христос, ов си нево кердо, о пурано пренакхяс, аке са со си ачхол нево.

18 А са со си си таро Дел, Раманенгоро Песа гаял о Исус Христос, тай диняс амен те овас измежаря ко примиримаса;

19 Соскетто кай о Дел ко Христос примирингяс е дуняс Песа, като ни делас е мануша о безеха ленгере, тай кай диняс амен о кидиба ко примириме.

20 Тай чука таро Христоскоро риг аме сам букярне гаял кай о Дел амендар тумен молил, молив гумен таро Христоскори риг примирия тумен е Делвеса.

5:1-10 „Нашият небесен дом“

Павел нарича „небесното жилище“ неръкотворно, вечно, имайки предвид „духовното тяло“, което вярващите ще получат във време на възкресението (1Кор. 15:35-54; 5:1,2). Той сравнява земното тяло, т.е. земния „дом“ със скиния или палатка, а „небесния дом“ с жилище. Първото се явява временно място за живеене, а второто – постоянно.

5:11-21 „Посланието на примирението“

Страхът от Господа дава освобождение от всички други страхове и

5 Глава

5:1-10 „Нашият небесен дом“

1 Защото знаем, че ако нашето земно обиталище, телесната ни скиния, се разруши, имаме от Бога дом вечен на небесата, неръкотворно обиталище.

2 Затова и въздишаеме, като копнеем да се облечем в небесното си жилище;

3 само да не би и облечени да се намерим голи.

4 Защото като сме в скинията, стенем отеготени, ето защо искаме не да се съблечем, а да се преоблечем, и смъртното да се погълне от живота.

5 Бог, Който ни е създал за това, Той ни е дал Духа за залог.

6 И така одързостени сме винаги, като знаем, че докато живеем в тялото, се отдалечаваме от Господа;

7 Понеже с вяра ходим, а не с виждане,

8 одързостени сме и по-скоро желяем да напуснем тялото и да се приберем при Господа.

9 Затова и ревностно се стараем, като се прибираме от далеч, да бъдем угодни на Него.

10 Защото всички ние трябва да се явим пред Христовото съдилище, за да получи всеки заслуженото, според доброто или злото, което е вършил в тялото си.

5:11-21 „Посланието на примирението“

11 И така, като познаваме страха Господен, убеждаваме човеците, а на Бога сме явни и надяваме се и на съвестта ви.

12 Не се препоръчваеме отново, а ви даваме повод да се хвалите с нас, за да има какво да кажете на онези, които се хвалят по лице, а не по сърце.

13 Ако сме прекалили в хвалбите си, то е заради Бога, а ако сме трезво мислещи, то е заради вас.

14 Защото Христовата любов ни обхваща, отсъждайки върху това, след като един е умрял за всички, всички са умрели.

15 А Христос умря за всички, така живите да живеят не за себе си вече, но за Умрелия и Възкресения за тях.

16 Затова отсега ние не познаваме никого по плът, ако и да бяхме познали Христа по плът, сега вече не познаваме.

17 И така, който е в Христа, е ново творение, старото премина, ето, всичко стана ново.

18 И всичко е от Бога, Кой ни примири със Себе Си чрез Исус Христос и ни даде това служение на примирение.

19 Защото Бог примири света със Себе Си чрез Христа, без да вменява на човеците прегрешенията им, и вложи в нас словото на примирението.

20 И така, посланици сме на Христа, като че ли сам Бог ви умолява чрез нас. Умоляваме ви в името Христово: Примирете се с Бога!

тревоги (Пр.14:26,27; 19:23; 5:11). Страхът Господен е благоговейно поклонение и послушно отношение към любящия Небесен Отец (Пс.103:11; 111:10). Павел разкрива важността на Христовата смърт и на всеки един християнин, който се е „погребал с Него“ при кръщението, за да „ходи в нов живот“ (Рим. 6:3,4; 5:14-17). Само чрез Христос грешникът може да бъде опростен, примирен и приет от Бога (Гал.2:20). Вестта за примирението е в сърцата на всички, които я приемат и искат да я разкрият на останалите, нуждаещи се от спасение (5:18-21).

21 Ковато ащал аменге ачхило безехале Окова. Ковато ни жанел со си безех, та те ачхас аме да гаял сар Лесте чаче ангало Дел. Амин

Шоро 6

6:1-13 „Тромипе Павлеско андо тангипе“

1 Тай аме, е докеря Ленгоро ругхив тумен, те на лен чучесте е Девлеско гудлипе.

2 Соскетто вакерел: Андо гудло диеса шунгьом тут, Тай ко скепилно диес жутисгиом туке аке, акана си о гудло лачхо диес, аке, акана си о скепилно диес си.

3 Аме ко мищо на дас нисави причина те хохавгьон, та те на би те хоратинен кханилес амаре измекарьеске;

4 коли са со си авас шукарне сар девлески измекаря, баре зуралимаса ко холя, ко нужда ко тангипе,

5 гаял о мериба ко пханглипе, ки смутовя ки бути ки би сойба, ки би хабе,

6 ко шужипе, ко гудло ахалиба, ко лунгохатъри, ко гудлипе сом о Свето Духос со си ой лицемерно дехиба;

7 ко хоратиба чачунипе, е Девлескере зуралипнаса, си е харля и чаче ки мурш вас тай ки лево вас;

8 машкар о барипе тай о опозориме, машкар о пророка тай ашариба, керен амен сар хохавня, а пале сам чачуне;

9 сар би пенжаренге, а нума сам лачхе пенжарде, сар ка мерас, а аке, живде сам, сар накажиме, а ни мударде;

10 сар холяме, а даима лошаляса, сар чоре, а барвалярас бутен, сар кай мищо нанай амен, а иси амен са со си.

11 О Коринтяня коборипе тумен, о муя амаре си путерде каринго туменге, о ила амаре си путарде.

12 Туменге най танго аменде, а туменге коркоро си тангипе туменге.

13 Тай чука, ко дикхиба си сарто ажариба сарто чхавенге хоратинав, разпутрен тай туме тумаре иле.

6:14-18 „Храмоске о Девел живоденго“

14 Ма пханден тумен со бипакяне, соскетто иси тумен ленцар и чаче тай о биордина, ваи саво кетане иси о светиба тай о каранькос?

15 Тай со са си о Христос тай о Велиала? Ваи со си иси со пакялно тай бипакялно?

16 Тай саво контракто иси е Девлескери кхангери е идолоса? Соскетто туме сас кхангери е живде Девлескери, сарто вакерел о Дел: „Ка бешав машкар ленде, тай машкар ленде ка пхирав тай кай овав ленге Дел тай он ка овен Мере мануша.“

17 Адалкхеске „Икльон лендар тай улавде туме,“ вакерел о Дел „Тай ма азбадян тумен жи ко со си бишужо“ тай „Ме тумен ка приемив;

18 Тай ка овав туменге Дад, Тай туме ка овен Манге чхаве тай чхая,“ вакерел о са со си зурало Дел.

21 Защото Незнаещият грях заради нас грешен стана, за да станем чрез Него праведни пред Бога.

6 Глава

6:1-13 „Твърдостта на Павел в утеснения“

1 И като Негови съработници, ви умоляваме, да не приемате напразно Божията благодат.

2 Защото е казано: В благоприятно време те послушах и в спасителен ден ти помогнах. Ето сега благоприятно време, ето сега е ден на спасение.

3 С нищо и никак не сме пречка, за да не се кори служението ни,

4 но във всичко препоръчваме себе си като Божии служители, с голямо постоянство, в скърби, в нужди, в утеснения;

5 в рани, в тъмници, в смутове, в трудове, в недоспиване, в гладуване;

6 в чистота, в знание, в дълго търпение, в благодат, със Святия Дух, с нелицемерна любов;

7 в слово на истина, в сила от Бога, чрез оръжията на правдата в дясната ръка и лявата;

8 В чест и безчестия, при злословия и похвали, като измамници, но истинни;

9 като непознати, но добре познати, като умиращи, но живеещи, като наказвани, ала неумъртвявани;

10 Огорчени, но винаги радостни. Като немотни, но обогатяващи мнозина, като нямащи нищо, но притежаващи всичко.

11 Ценим ви, Коринтяни, широко е сърцето ни за вас.

12 С ограничение сте ограничили сърцата си за нас.

13 За възмездието говоря като на чада, разширете се и вие.

6:14-18 „Храм на живия Бог“

14 Не се впрягайте несходно с невярващите, защото какво общо има между правдата и беззаконието? Какво общо има между светлината и тъмнината?

15 Какво съгласие има между Христос и Велиала? Или какво общо има вярващият с невярващия?

16 Какво общо между Божието светилище и идолите? Защото вие сте храм на живия Бог, както е казал Бог: Ще се заселя помежду им, ще ходя помежду им. Ще им бъде техен Бог и те ще бъдат Мой народ.

17 Затова излезте из сред тях и се отделете, казва Господ, и не се допирайте до нечисто, и аз ще ви приема;

18 И ще ви бъде Отец, а вие ще бъдете Мои синове и дъщери, казва Господ Всемогъщият.

6:1-13 „Твърдостта на Павел в утеснения“

Християнският живот започва, когато човекът се примири с Бога чрез благодатта в Исус Христос (Еф. 2:8,9). Но посланието на примирение не е само опрощение на греховете, а изисква и преобразяване на характера с цел да се достигне такъв образ на живот, където грехът не е способен да влезе (Рим. 6:5-16; 3:18; 6:1). Стремещът на Павел е да живее така, че да не дава повод на хората да отхвърлят Божията благодат. В 6:3-10 апостолът изрежда доказателства, че животът му на служител е в съгласие с Евангелската вест. Твърдостта на Павел в утесненията представлява съучастие с Христос в Неговите страдания. Християните трябва да знаят, че много често в този свят ще бъдат неправилно разбрани, презрени и гонени, защото техният живот, принципи, стремежи и надежди са безсмислени за плътския човек (1Кор. 2:14).

6:14-18 „Храм на живия Бог“

Павел не забранява всякакво общуване с невярващите, но това, което може да доведе до намаляване на любовта към Бога, да затъмни християнския мироглед, като се отрази пагубно в живота и поведението на вярващия (6:14,15). Основният въпрос относно общуването на вярващ с невярващи е: Каква е причината? Дали е влечението към света или искрено желание да бъде благословение за невярващия, за да го доведе до познание и приемане на Исус Христос. Църквата е съставена от хора, новородени в Христос (6:16-18; Евр. 3:6). Те представляват тялото Христово, чиято глава е Той (Еф. 1:22,23). Всемогъщият Бог има за цел да живее в църквата, както някога е пребъдвал в древния храм, и обещава чрез силата на Святия Дух да ѝ бъде Защитник, Съветник, Пътеводител и Избавител (Изд. 25:8; 29:43-45; 1Кор. 3:16,17; 6:19,20).

Шоро 7

Е Павлескоро радуипе

1 Тай чука, дехунукален, кана иси амен кала шинаде, мек шужарас амен секоне снагаке тай Духеске мелале, като изикераса амен ко светиба дараса таро Дел.

2 Керен тхане ки тумаре иле, никхас аме ни онеправдас, никхас аме ни аравгям, никхас аме ни хохавгям.

3 Ни вакерав адавкха, та те крисив тумен, соскетото наангле вакергьом, кай сен ко ило амаренгоро, гаял кай те овас кетане тай като мерас тай като живисарас.

4 Баро си моро апакияба каринг туменде, бут ме ашарав ман туменцар, пхердо сом параклетоса, емана ко секо амари холи о лошаиба си побут.

5 Соскетото отсар альом ки Македония, ми снага най нисаво пача, а тари секаде сиямас тангипе, аврар ашариба, андрал дара.

6 А о Дел, Иертименго, иертил амен е аваимаса е о Титоса;

7 тай ма лескоро аиба, а тай ащал и утеха колато туме сиенас утешиме, като вакергьен тумаро роиба, о дехиба тумаро каринг манде, гаял кай нанда иобут лощанильом.

8 Соскетото, пале кай тумен холянгьом ме кидиндо лил на иринав ман, коли таи те овавас ириндо кана дикхльом, кай окова лил холянгьом, макар хари диесенте.

9 Акана лощанав ма ащал о холяиба тумаро, а соскетото холяибе тумен анде жи ко ириба соскетото холяибе ко Дел, та те на аравгьовен амендар ко мищо.

10 Соскетото и холя ко Дел анен скепима ириба, ковато ни керел араиба а манушкане холя анен мерибете.

11 Адалкхеске аке, адавкха кате холянгьен ко Дел, гаял усърдно ащал туменге, сарто коркоро шужарен тумен сарто ни годувин саворе дар, саво ажариба, сави касканджи, саво икериба! Ко са со си туме докерден, кай сен шуже ко адавкха варесо.

12 Тай чука, коли тай туменге каляргьом адавкха, ни каляргьом лес ащал со обидингьен, ни ащал о обидиба, а те сикавав тумен ангало Дел со иси тумен ко иле ащал аменге.

13 Адалкхеске утешинарас тай адайкха утеха панда побут лощанел ащал о лошаиба е Титоске, кате туме са со си раманен пес мо воги.

14 Соскетото, коли на сиом ашардо хари туменцар, ни лажанильом, а сарто са со си, со хоратингьом сине чачуно, гаял тай о ашариба тумаро ангало Титос икистило чачуно.

15 Тай ов панда побут дехел тумен, като дел пес годи, о акандиба тумаро саворе, сар лильен лес дараса тай издралпе.

16 Лощанав, кай са со си сом демирасарас ащал туменге.

Шоро 8

8:1-24 „Демирпе пал делипе“

1 Вакеерава туменге пхралален е Делвескоро гудлипе, диндо е кхангиренге ки Македония,

2 Пал палдава баро скандалпе тай те търпин баро тангипе, пале баро си о лошаиба тай о хор чорипе гаял те преовел

Характеристиката на Коринтянската църква

с нейните проблеми и недостатъци едва ли я правят привлекателна и желана, но Павел се отнася към нея с дълбока любов, а не осъждане (7:3). Той основава църквата по време на Второто си мисионерско пътуване и оттогава упорито се труди за нея чрез писма или лични представители (Д. А. 18:1-11). В 2Кор. 7:4-16 апостолът потвърждава своята радост относно добрите вести, предоставени му от Тит. Преди това църквата е разделена и негодувание против Павел изпълва мнозина от

7 Глава

Радостта на Павел

1 И така, възлюбени, имайки тези обещания, нека очистим себе си от всяко опетняване на плътта и на духа, извършвайки го със святост и страх Божий.

2 Сторете ни място в сърцата си, никого не обидихме, никого не покварихме, от никого не се възползвахме.

3 Не за осъждане говоря, защото преди казах, че сте в сърцата ни, за да умрем и да живеем заедно.

4 Голяма откровеност имам към вас, много се хваля с вас, изпълнен съм с утеха, при всяка наша скръб преизобилствам с радост.

5 Понеже когато дойдохме в Македония, плътта ни нямаше никакъв покой, отвред бяхме в утежнение, отвън атаки, отвътре страхове.

6 Но Бог, Утешавачият смирените, утеша ни с идването на Тит,

7 и не само с идването си, но и с утехата, с която бе утешен за вас, като ни разказваше за вашия копнеж, за плача ви, за ревността ви към мен, така че аз повече да се зарадвам.

8 Защото, ако и да съм ви наскърбил с посланието, не съжالياвам, ако и да се каех отначало, понеже виждам, че онова послание ви е наскърбило за малко време.

9 Сега се радвам, не че бяхте наскърбени, но че се наскърбихте към покаяние, понеже се наскърбихте по Бога, за да не претърпите вреда от нас.

10 Защото скръбта по Бога произвежда спасително покаяние, но светската скръб несъмнено произвежда смърт.

11 Понеже само това да бъдете наскърбени, колко голямо усърдие изработи във вас, каква защита, какво раздразнение, какъв страх, какъв копнеж, каква ревност, каква отплата, но във всичко показате себе си, че сте чисти в това дело.

12 И така, ако ви писах, не поради съгрешилия, нито заради грешния, но за да стане явно усърдието ни за вас пред Бога.

13 Затова се утшихме с утехата ви и много повече се зарадвахме с радостта на Тит, заедно всички вие сте освежили духа му;

14 и не съм се посрамил, ако с нещо съм се похвалил за вас пред него, но както сме говорили, всичко е истина, така и похвалата ни пред Тит стана вярна;

15 И любовта му към вас е голяма, като си спомня за послушанието на всички ви, как сте го приели със страх и трепет.

16 И така, радвам се, че във всичко се одързостявам поради вас.

8 Глава

8:1-24 „Насърчение за даване“

1 Известяваме ви, братя, за Божията благодат, дадена на Македонските църкви,

2 Понеже сред големи изпитни и затруднения, радостта им бе изобилна, и при дълбоката си беднотия изобилно

хората там, подведени от лъжеапостоли. Но след като осъзнават каква печал и страдание са причинили на своя духовен водач, те плачат и се разкайват. Той говори с тях с надежда и сърце, изпълнено от радост за приемането на неговото послание и изпълнението на наставленията му, гостоприемството и грижата към Тит (7:4,9). Павел им разкрива, че истинската скръб по Бога е спасително покаяние и отвърщане от греха, която води към живот, а светската скръб засяга повърхностно само външната страна на проблема и води до гибел и смърт (7:10,11).

о барвалипе ленгоро баро со дине.

3 Соскето до вакерав, кай он дине гудловоия со си не лен, тай емана упрал со си не лен пе зуралимаса,

4 като молинас амен баре керимаса адавкха со денас, та те овен тай он ко акандиба е светиенге.

5 Тай он ма ферди денас, сарто ажарасас, а англе прединде пес ко Дел тай, ке Делвески воля аменге;

6 гаял кай молингям о Титос те до керел машкар туменде тай адавкха гудли бути, сарто лас закергясас.

7 Тай чука сарто сине побут секо варесо, ко апакияба, ко хоратиба, ко жанибе, ко пхердо динибе тай ко дехиба каринго амен, гаял те изовел побут тай адавкха гудло дибе.

8 На вакерав адавкха сар ордиба, а те кертест о чачунипе тумаре дехиба гаял сарто авренде.

9 Соскето жанен о гудлипе амаре Девлеско о Исус Христос, кай барвало сине, ащал туменге, ачхило чоро, та те барвалян туме гаял Лескере чоримаса.

10 А гаял кава варесо ме дав адавкха годи, кай гаял те керен си лачхес ащал туменге, сарто окова бреш санас наанглал македонцес кердосас ма само те керен лес, нума тай дехенас те керен лес.

11 А акана керден керендопе тай и бути гаял сар сенас усърдна ко мангиба гаял те овел тай ко икериба сарто со иси тумен. та авел пес агореске сар тере ащипе.

12 Соскето, коли иси усърдие ов си лендо кити иси е манушес, а ма бискай кити нанай.

13 Соскето на мангав авер те овен облекчине, а туме тангесте;

14 а те овел раовно, гаял кай тумаро акана со си тумен бут те пхерел ленгоро со си лен хари, та ленгоро бут те служил тумаре харимаске гаял кай те овел раовно,

15 сарто си калярдо: „Ковато киделас бут, насинелес излишно, тай коовато киделас хари, леске на сине те на доресел.“

16 Парикерав е Девлеске, Ковато тховгяс ко иле е Титас гаял усърдно ащал туменге, коовато иси тай амен;

17 соскето чачесте лиляс о молиба амаро, а гаял адавкха сарто сине коркоро бут усърдно цидингяс каринг туменде коркоро.

18 Бичхалгям леса тай пхрала, гаял о ашариба ки бути ко гудлипе си туменге извесно ко саворе кхангиря;

19 тай ма само адавкха, а панда сине асосарде таро кхангиряте те жан аменцар ки бути адалкхе гудлимасте колесте сам ко барипе е Делвеско, тай те покажисарас амаро усърдие;

20 сар изнашасас адавкха, несаве те на вакерен, кай кава баредардибе си подарькос, коовато си повериме амаре акандимаске;

21 соскето грижисарас амен адалкхеске коовато си чесно ма само ангало Дел, а тай ангал о мануша.

22 Бичхалгям лендар тай аврен амаре пхралес, коовато бут дром тай буте букенде аме лес бичхаласас, тай коовато акана си бут поусърдно ащал о баро карин лескоро каринг туменге пакияпе.

23 Кити жи ко Тита, ов си моро амал, тай букярно машкар туменде, а кити жи амаре пхраленге, он си бичхалде таро кхангиря он си барипе е Христоске;

24 Сикав ленге, гаял сарто и кхангери до керел, тумаро дехиба гаял о справедливос амаро те овел ашариба туменцар.

показаха богатството на своята щедрост;

3 Защото свидетелствам за непосилно даване, пряко силите, без принуждение.

4 Като ни умолявах твърде много да приемем дара им на съучастие в общението на светиите;

5 и това те направиха не както се надявахме, но сами себе си отдадоха първо на Господа, сетне и на нас по воля Божия;

6 Затова помолихме Тит, както бе започнал по-рано, така и да завърши при вас това благодеяние.

7 Но като избилствате във всичко, във вяра и слово, знание и всяко усърдие и любов към нас, така и да избилствате в това благодеяние.

8 Това казвам не като заповед, но за да изпитам усърдието към другите и искреността на любовта ви.

9 Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че Той, бидейки богат, осиромаша заради вас, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия.

10 И това мнение давам, понеже то е полезно за вас, които още от лани, преди македонците, започнахте не само да искате, но и да го вършите.

11 А сега довършете започнатото така, както имахте усърдието да желаете, така усърдно да стане и довършването му според възможностите.

12 Защото, ако някой има усърдие, той е угоден по това, каквото има, а не според това, което няма.

13 Не искам облекчение на едните, а на вас утежнение, но равенство;

14 в настоящото време излишъкът ви да допълня техния недостиг, за да послужи и техният излишък при вашия недостиг, та да има равенство;

15 както е писано: „Който събра много, нямаше излишък и който малко, не бе в недостиг.“

16 Благодарение Богу, Който вложи в сърцето на Тит същото усърдие за вас;

17 Наистина, аз го подканих, но той, бивайки твърде усърден, доброволно тръгна към вас.

18 С него изпратихме и брата, похвалван по всички църкви за благовестието,

19 и не само похвалван, но и избран от църквите, за да ни придружава в това добро дело, на което служим за слава на Самия Господ и за ваше усърдие;

20 Като се пазим, при тия обилни приноси, за чието събиране полагаме грижи да не би някой да ни укори;

21 като промисляме за доброто не само пред Господа, но и пред човеците.

22 Изпратихме с тях и брата ни, чието усърдие много пъти сме изпитвали в много неща и който сега е още по-усърден поради голямата увереност във вас.

23 Колкото за Тит, той е мой другар и сътрудник сред вас, а колкото за нашите братя, те са пратеници на църквите, слава Христова.

24 Така, докажете любовта си и похвалата ни, както на тях, така и пред лицето на църквите.

8:1-24 „Насърчение за даване“

Павел предварително запознава коринтяните с проблемите в Ерусалим и събиране помощ за бедните (1Кор. 16:1-4). Преди година те приемат с голяма ревност предложението на апостола за събиране на помощ, но това остава само като обещание, дължащо се може би на техния

духовен упадък. Но след искреното им покаяние Павел ги призовава към практическо проявление на любовта (8:10). Отличителен признак за пълното обръщение на християнина се явява проявата на щедрост и споделяне на материалните благословения както за разпространяването на Евангелието, така и за хората в нужда.

Шоро 9

9:1-15 „Бутедер сеибе“

1 Палдава те ден джутипе е светиенге нанай те калярав туменде,

2 соскето жанав тумаро со ка керен, колеса ме ашарав ман ангало о македонца, кай о Ахая панда околе брешестар си готово, а тумаро касканджис ваздел побаре женен тар ленце.

3 Ме бичхалгьом пхрален, та те на икълор чучесте моро ашариба туменцар, гаял та те овен, сарто вакергьом приготвиме;

4 та те на би, коли авен манцар о македонца тумен те аракхен ма готова, та те залажас аме, та те на вакерав туме гаял тумаре пакаябе.

5 Тай чука, аракхльом гаял те молив е пхрален те жан поангле паш туменде тай те готвин тумен поангле тумаре со шинандиен, та те овел готово сар цибе, а ма сар силаса.

6 Адвкха вакерав, кай ковато сеил хари, хариде ка кидел а ковато сеил бут, бут, та ка кидел.

7 Секо те дел сар ащи сар о ило дел, би те скъпил пес тай ма силаса, соскето о Дел дехел околел, ковато дел лачхе илеса.

8 А о Дел си зурало те дел бут побут тумен секакво гудлипе, гаял, кай сар иси тумен секона тай са со си адавкха, ковато си достатъчно са со си, те преовел секо лачхи бути;

9 сарто си калярдо: „Разчхивен бут, ден е чорорен, чачипе Лескоро си жи ко вековя.“

10 А Адавкха, Ковато дел кхуци о сеячес тай маро хамаске, ка дел той ка предел тумаро кхуци сеимаске, тай ка керел те овел изобилно катаро емиши тумаре правдатар;

11 та те овен секоне букяте барвале ко дибе ковато си гаял тумаро акандиба со си гудло дибя е Делвескоро.

12 Соскето изикерен адавкха акандиба ма фердо тхе пхерен о нуждес е светиенгере, а тай гаял бутедер гудлипе со икълор тай си ангало Дел;

13 соскето он барарен е Делвес пери букяса като гаял аканден ден тумаро шунибе ке Христоскоро гудло дибя ковато изикерен, тай о бут по бут тумара икерибе каринго ленге тай каринго са со си.

14 А тай он, рукава ащал туменге, манген ащал туменге ащал о диндо туменге бутедер Девлеско гудлипе.

15 Парикерав е Девлеске ащал Лескоро гудлокердо дибел!

Шоро 10

10:1-18 „Павлеске жутисарел пес леско аргатипе“

1 Тай ме коркоро, о Павло, рукгив тумен ащал е Христоскоро гудлипе аме си пачивално тай лачхо, ме ковато

9:1-15 „Да се сее щедро“

Насоките относно даването продължават и в тази глава. Павел напомня за първоначалната готовност на коринтяните да помогнат на нуждаещата се църква в Ерусалим, за което ги хвали пред македонците (9:1,2). Апостолът набляга на тяхната ревност и християнска зрялост, мотивирайки ги, че щедротта им ще бъде добър пример и за останалите църкви. Всеки истински дар, който се принася за Божия слава и за подпомагане на други, принася благословение на даващия. Павел сравнява закона на сеенето и жътвата в земеделието с даването в духовния свят (9:6-13). Както Бог възнаграждава земеделеца с обилни плодове, съгласно посаято, така Той постъпва и с тези хора, които сеят семена на милосърдие и състрадание към другите. Огорченият дарител, даващ с нежелание, е по-добре да не дава, понеже неговият дух и характер е напълно противоположен на Христовия дух, който доброволно ни е дал всичко (Рим. 8:32). Християнският характер е разположен да дава, а светският да приема, тъй като християнската щедрот се явява едно от практическите доказателства за любовта.

9 Глава

9:1-15 „Щедро сеене“

1 Относно спомагане на светиите намирам за излишно да ви пиша,

2 защото зная усърдието ви, за което се хваля с вас пред македонци, че Ахая е приготвена от лани, и ревността ви побуди мнозина.

3 И изпратих братята, за да не би похвалата ни за вас да излезе напразна, и както съм ви говорил, да бъдете приготвени;

4 Да не би, като дойдат с мен македонци и ви намерят неприготвени, да се посраим ние, да не река вие, след като сме ви хвалили с такава увереност.

5 Затова счетох за нужно да помоля братята, да дойдат предварително при вас и се погрижат отрано, така предизвестената ваша милостиня да бъде готова като плод на щедрот, а не на скъперничество.

6 И така е, сеещият оскъдно, оскъдно и ще пожъне, а който сее щедро, щедро и ще пожъне.

7 Всеки да дава както е решил в сърцето си, без да му се свида, и без принуда, защото Бог обича даващия с радост.

8 А Бог е силен да преумножи всяко благодеяние към вас, за да имате всичко винаги във всякакво доволство и да изобилствате във всяко добро дело;

9 Както е писано: Разпръсна, раздаде на сиромасите, правдата му трае во века.

10 А Даващият семе на сеяча и хляб за храна, да снабди и преумножи семето ви и преумножи плодовете на вашата праведност,

11 като се обогатявате във всичко за всяка щедрот, която чрез нас произвежда благодарение към Бога.

12 Защото службата на това служение не само запълва лишенията на светиите, а тай гаял бутедер гудлипе со икълор тай си ангало Дел;

13 В доказателство на това служение прославят Бога, за покорството на изповедта ви към благовестието Христово и щедротта в общението ви към тях и към всички;

14 и се молят за вас, копнеейки за преизобилната във вас Божия благодат.

15 Благодарим на Бога за неизразимия Му дар.

10 Глава

10:1-18 „Павел защитава служението си“

1 Сам аз Павел, умолявам ви поради Христова благод и кротост, който в присъствие помежду ви съм смирен и

10:1-18 „Павел защитава служението си“

В тази глава Павел защитава своето служение пред лъжеапостолите, които подкопават коринтската църква и рушат авторитета му на духовен водач. Враговете на апостола му се противопоставят със светски оръжия богатство, талант, ученост, престиж, влияние, сила, извършаване на истината, човешки планове и т.н. Няма по-голяма самоизмама от безграничната самоувереност в собствената мъдрост, която изопачава Божието слово. Павел има авторитет с Божий произход, който употребява за разпространяване на Евангелието и изграждане на църквата (10:8,13,14). Даже враговете му признават, че той е силен в посланията, което и времето потвърждава (10:10). Неговите послания са изпълнени със силата на Светия Дух, изобилстват с доказателства за утвърждаване на вярата и представляват значителна част от Новия Завет. Павел подчертава, че не се хвали с нищо друго освен „с кръста на нашия Господ Исус Христос“, като измерва труда си съгласно с волята и стандарта на Бога (Гал. 6:14; Еф. 4:7).

сом пачимасса кана сом машкар туменде, а кана най сом, ачхав зурало каринг туменде,

2 Молив тумен, кана сом паш туменде, ма те употребив зуралипе гаял тай увериме сарто гиндив те ачхав мамуй некхасте, кана ажарав, кай аме саркос матра дикхас амен.

3 Соскетото, коли тай те сам плът, ко плът аме ни марас амен.

4 Соскетото о армя колеса марас амен, най плътска, а ангал Дел си зурале те перавен крепостя.

5 Соскетото перавас со гиндин тай са со си, коватото изваздел пес уче ангалото жаниба е Делвеско, тай до долас секо мислиба, та те покорил пес е Христоске.

6 Тай готова сам те накажис секо со ни шунел, щом ачхол тумаро шунибе.

7 Туме дикхен ко упруно. Коли несаво си увериме песте, кай о Христос ов, мек гиндин панда евхарес кай сарто ов си Хрискорото, гаял таи аме сам Христоскере.

8 Соскетото, коли гаял тай варесо побут ашарав ман амаре баримаса коватото Дел диняс те дикхльол, а ма те разаравел пес, туме ме най те за лажав.

9 Гаял мек ма те сикавел пес, кай мангав тумен те даравав мере кидинде лиленцар.

10 Соскетото, несаве вакерена и месаджо си строга тай зурале, а моро айба си кишло тай о хоратиба нищожно.

11 Гаял мек иси тумен ангал адавкха, кай сарто ко пхерася ко лила, кана сиям дуре тумендар, асалкха сам тай ки бути кана сом паш туменде.

12 Соскетото ни дарав те считив ваи те сравнив ман несавеса околандар, колато препоръчин коркоро пес а лен кана мерин пес песа, тай като сравнин пес песа, ни керен лачхес.

13 А аме най те ашарас амен адалкхеса, коватото си аври тари мерка, а сарто си и мерка ки риг коватото о Дел амен до диняс, сар мерка, която те доресел жи туменде.

14 Соскетото аме ни жас дуре, сар кай аме ни до реслям жи туменде, соскетото аме англе дореслям жи туменде е Христоскоре гудло вакариба.

15 Тай ни ашарас амен адалкхеса, коватото си аври тари мерка, гаял авре букяса, а иси амен ажариба, кай баровас ко апакияба тумаро, амен ка овел побари риг букяте машкар туменде тай ов бут побут,

16 гаял кай те причшибенас о гудло вакариба тай тумендар по на отхе, а ма те ашарас амен готово авре ритате.

17 А коватото ка ашарел пес, ко Дел леса те ашарел пес.

18 Соскетото най одобриме окова, коватото коркоро пес препоръчил, а окова, коватото о Дел препоръчил.

Шоро 11

11:1-15 „Хохавнеапостоля“

1 Мек те мукан тумен хари моро дилипе, нума, жалюзин ман;

2 Соскетото касканджив ащал туменге, Девлескоро касканджиле, соскетото пранденгьом тумен иекхе муршесте, та явил тумен сар шуже чхая е Христоске.

3 Нума дарав те на би сар и сап хохавне и Ева хохаймаса,

11:1-15 „Лъжеапостолите“

В глава 11 и 12 Павел продължава да отстоява правото на апостолското си служение пред противниците чрез възхвала на собствените си немощи и силата Божия, защитавайки верността на своите заявления. Присъствието на Христос в неговия живот отстранява всяка възможност за представяне на фактите в лъжлива светлина (Рим. 8:9-11; 9:1; 2Кор. 11:10; Гал. 2:20). Лъжеапостолите са хора, които се вмъкват между явяващите, представяйки се за ревностни Христови служители, чиято

дързостен спрямо вас, когато съм далеч.

2 Моля, кога съм при вас, да не съм принуден да се удържостя с онази твърда смелост, която смятам да се осмеля към някои, които мислят, че ние ходим по плът.

3 Защото, ако и да ходим в плът, плътски не воюваме.

4 Защото оръжията ни не са плътски, но са силни чрез Бога за разрушаване на крепости, събаряне замисли,

5 и всяко укрепление въздигащо се срещу Божието познание, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христа,

6 и сме готови да накажем всяко непослушание, когато послушанието ви стане пълно.

7 Вие гледате на лице. Ако някой е уверен в себе си, че е Христов, нека сам разсъди в себе си, че както той е Христов, така и ние сме Христови.

8 Защото, ако дори и нещо повече да се похваля, не ще се посрамя за властта, дадена ни от Господа за изграждането ви, а не за събарянето ви.

9 И за да не се предположи, че ви заплашвам чрез посланията;

10 Понеже някои казват: Посланията му са тежки и силни, но личното му присъствие е слабо и речта му незначителна;

11 Такъв нека има предвид, че каквито сме на думи в посланията си, кога отсъстваме, такива сме и на дело, кога присъстваме.

12 Защото не смеем да сметем или сравняваме себе си с някои от онези, които сами се препоръчват, но самите те не са в разсъдък, като мерят себе си със себе си и сравняват себе си със себе си.

13 Ние не ще се похвалим без мярка, но според размера и мярката на определения ни от Бога дял за достигане дори и до вас.

14 Защото не като нестигнали до вас ние се напругаме, понеже достигнахме и до вас с благовестието Христово;

15 Ние не се хвалим без мярка с чужди трудове, но се надяваме, като расте вярата ви, сред вас да се възвеличим в изобилие според мярката ни;

16 така че и по-надалеч от вас да проповядваме евангелието, а не да се хвалим на готовото в чужд дял.

17 Който се хвали, с Господа да се хвали.

18 Защото не този, който изявява себе си, е одобрен, но онзи, който Господ одобрява.

11 Глава

11:1-15 „Лъжеапостолите“

1 Дано бихте потърпели малко безумието ми, но и потърпете ме!

2 Ревнувам с ревност Божия, защото ви сгодих за един мъж, за да ви представя на Христа като чиста девица.

3 Но боя се да не би, както змията подмами Ева с хитростта си, така и вашите мисли да се извратят поради

цел е да отклонят и изопачат Евангелското учение (11:4; 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:5). Трудът на лъжеучителите е да ги направи господари в църквата, контролирайки ума и сърцата на членовете ѝ, а трудът на истинските водачи ги насочва към Христос, а не към себе си. Апостолът предупреждава, че сатана умело се маскира, за да съблазни и отдели хората от Бога (11:13-15). Ако сатана лъже, то и неговите представители постъпват така, но много често могат да бъдат разпознати по плодовете им (Мат. 7:16-20; 12:33-37).

те аравел о гога маре та те перен таро просто таи шужо со иси те ден о Христоске.

4 Соскето, коли авел несаво туменге дартаденца ворба авре Исусес ковата аме ни дартадеша ваи коли лен авер духос ковата ни лилен ваи авер гудло вакариба, ковата ни лиен лен ту ме лаче пачин лес.

5 Гиндава каи сом ко мищо телотар околendar, со си упрал апостоля!

6 А пале коли тай те сом ко хоратиба кишло, ко жанибе на сом, емана аме секак аме туменге вакергям адавкха са со си.

7 Безех ли кергьом като телален пес та те ваздаса тумен соскето туменге делдума е Девлеско гудло вакериба даром?

8 Авер кхангира лильом като лавас и плескиренца лendar, та те измекерява туменге;

9 Тай кана сомас паш туменде таи кердиом ки нужда, ни лавас никхастар, соскето е пхрала колата а явиле тари Македония доденас ман. Гаял ко састо астдардяв ман, тай кана астдардяв ман то на отекчив тумен.

10 Христоскоро чачипе ковата си тай манде никонес нанай те лел пес, адавкха ашариба ко Ахаиска ригате.

11 Соске, соскето ни дехав ли тумен? О Дел джанел!

12 Нума со керава, адавкха тай со керавава, та то отчихнав и причина мамуи манде гаял адавкха колоса он ашарен. та те аракхен панда гасаве ковата сиям тай аме.

13 Соскето асалкхе мануша си хохавне апостоля хохавне букярне колата хохавен пес Христоскере апостоля.

14 Тай най дивипе, соскето коркоро о шейтано прекерел пес сар свето ангело,

15 Гаял кай най баро варесо пал лескере и подлагаря те прекерен пес измекеря ки чачипе. А ленгеро агора ка овел сар ленгири бути.

1:16-33 „Павлескоро чинуйпе“

16 Пале вакерен нисаво те на считин ман би гогако, бискаи лен ман сар би гоги та те ашарав ман тай ме да хари варосеса.

17 Палдава ни вакерава андо Девлеске нума сар би гогако ко моро уверим ко ашариба мере.

18 Палдава бутенге мануша ашарен пес андо снага, таи ка ашарав ман таи ме.

19 Соскето туме, като сен гогавера ка търпин о би гогаверипе;

20 Соскето търпин, коли несаво тумен заробил, коли несаво изхал тумен, коли несаво ваздисал пес уче, коли несаво марел тумен ко муй.

21 Ащал и ладжаса перибе вакерава адавкха, като кай сиамас бут кишле, а сар ащи несаве те ашарен пес кай би гогако хоратинав, булден несаво болдавман тай ме.

22 Жута ли си? Тай ме сом. Израеля ли си? Тай ме сом. Авраамоско генерация ли си? Тай ме сом.

23 Подлагар Христоско ли си? Сар би гогакоро хоратинав ме побут, ульом ко побут бути, ко пханглипе, панда побут, ко марибе най бут, бут дром тай жи меримосте мардо.

24 Панч дрома о юдея ман марде саранда ровлячалайба би екхеско;

25 Трин дрома сомас мардо ровльенцар, иевкхарес ман марде баренцар, трин дром изикалгьом корабокрушение, иек рат той иек диес сомас ко денизескоро хорипе.

26 Бут дром сом уло ко дрома, ко кханилипе таро лена,

простотата ви в Христа.

4 Защото, ако идващият да проповядва друг Исус, който ние не сме проповядвали, или ако получехте друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, добре го търпите.

5 Но мисля, че в нищо не отстъпвам на най-видните апостоли;

6 и ако да съм неопитен в речта, в знанието не съм. Но всячески във всичко сме открити към вас.

7 Или грях сторих, като унижавах себе си, вие да се въздигнете, понеже ви проповядвах Божието благовестие даром.

8 Други църкви обрах, от тях взех заплата, за да служа на вас;

9 и докато бях при вас, ако и да бях в лишение, не догегнах на никой, защото братята, дошли от Македония, удовлетвориха нуждата ми и във всичко пазех и ще се пазя, да не съм ви бреме.

10 Христовата истина в мен, тази похвала ще кажа, няма да бъде скрита в Ахайските предели.

11 Понеже не ви обичам ли? Знае Бог!

12 Но което правя, ще правя, за да пресека повода на онези, които търсят повод, и в което се хвалят, да се намерят както и ние.

13 Защото такива са лъжеапостоли, лукави работници, които се преправят на Христови апостоли.

14 И не е изненада, защото сам сатана се преобразява в светъл ангел,

15 и не е много за служителите му да се преобразят като служители на правдата, на които краят ще бъде според делата им.

11:16-33 „Страданията на Павел“

16 Отново казвам, никой да ме не смята за безумен, ако ли не, дори като безумен ме приемете, така и аз малко да се похваля.

17 Което говоря не в Господа, но като в безумие за такова себехваление.

18 Понеже мнозина се хвалят по плът, ще се похваля и аз.

19 Защо като сте разумни, охотно търпите неразумните;

20 Защо търпите, ако някой ви заробва, ако някой ви изпояжда, ако някой ви пленява, ако някой се превъзнася, ако някой ви дере в лице.

21 За срам казвам това! Като че ли сме немощни! В безумие говоря, в каквото дръзне някой, дръзвам и аз.

22 Евреи ли са, и аз. Израилтяни ли са, и аз. Авраамово семе ли са, и аз.

23 Христови служители ли са, като в безумие говоря, аз повече. В трудене много повече, безмерно в рани, в тъмници повече, и много пъти на умираме.

24 От юдеите получих пет пъти по четиридесет без един удара;

25 Три пъти ме биха с тояга, веднъж с камъни, три пъти претърпах корабокрушение, нощ и ден прекарах в морските дълбини;

26 В пътуване много пъти, в опасност от реки, в опасности

11:16-33 „Страданията на Павел“

Като истински посветен служител на Евангелието, Павел се сблъсква с множество страдания, които обаче не отслабват вярата му в Христос. Страданията, скърбите и преследванията, описани в 2Кор. 11:23-27, обясняват значението на Павловите думи „участие с Христос в Неговите

страдания“ (Фил. 3:10). Като знае колко много му е простено, осъзнавайки своята немощ, Павел знае как да прощава, да бъде търпелив към другите и техните недостатъци. Неговата превъзходна духовна сила намира отражение в кротостта и смириенето пред Бога, Който го употребява като верен инструмент за достигане на недостигнатите в този свят.

таро разбойникя, таро мере дунястар, таро езичникя ко диза страшоса ко пошале тхане, ко денизи ко машкар хохавне пхраленде;

27 ки бути, тай беда, бут мъка, бут дром ко би соиба, ко бокхалипе тай трушало бут дром ко би хабе, ко шил тай ко нангипе;

28 тай бискаи авер бука колато ни вакерев, иси тай адавкха, ко вато си пхаро упрал манде секо диес, о грижес саворе кхангеренге.

29 Кова изперел, бите перав, тай ме? Кова хохавгьол би те холянав?

30 Коли тебе те ашарав ман, ка ашарав ман адалкхеса, со ингалав мере икериба.

31 О Дел тай о Дад е Девлеско о Исус Христос, Ковато гудлокерел жи ко вековя жанел, кай ни хохавав.

32 Ко Дамаск о баро е ригаколиро тхагареске Арета тховгяс стража ки диз Дамаск та те долел ман;

33 тай презари пенжар ко дувари ман мукле иек севяса, та нашльом таро лескере васта.

Шоро 12

2:1-10 „Павлескоро кашкороро“

1 Та те ашарав ман гаял кай най аями, а акана авел жи ко визиона тай отпутериба таро Дел.

2 Пенжарава иекхе манушес ко Христос, ко вато ангал саранца бреша ки снага ли, ни жанав, аври ли тари снага ли, ни жанав, о Дел жанел, сине ингелдо жи ко тринто дел.

3 Тай гасаво мануш пенжарав ки снага ли, би снагака ли, ни жанав о Дел жанел,

4 ко вато сине ингелдо ко рая, тай шунгяс би извакерде пхерася, колато е манушеске най сас позволиме те извакерел.

5 Асавкха мануш ка ашарел пес, пес нанай те ашарав ман, бискаи мере би силколи со сом.

6 Соскетото, коли мангава те ашарава ман авре букенцар, нанай те овел би гомяко, соскетото ка хоратинав чачунипе а изикерава ман, та те на би несаво те по гиндил ащал манге побут околестар со дикхел, кай сом ваи со шунел мандар.

7 А те на би те преваздав ман ащал о бут путериба диндо сине манге каро ки снага, бичхалдо таро бенг ман те чинул ман, та те на бут преваздав ман.

8 Адалкхеске трин дром рукхалгьом е Девлеске, та те отчихвел адавкха мандар;

9 а Ов манге отвакергяс: Доста си Моро гудлипе, соскетото о зуралипе Моро си ко немощ кате сикавав перфекто. Тай чука, пре баре лошаляса полачхес ка ашарав ман ме немоща мере, а те почивил упрал манде е Христоскоро зуралипе.

10 Адалкхеске аракхав шукарипе ки кишлипе ко укори, ко со най, ко гониба, ко тангипе ащал е Христоске, соскетото кана сом кишло пале сом зурало.

12:11-21 „Павлескоро кердипе пал коринтянес“

11 Ачхильом би гомяко. Туме керден ман, соскетото требул те препорьчин ман тумендар соскетото на сом гаял телуне околестар о преикалде апостоля, коли тай те на сом мищо.

от разбойници, в опасност от сънародници, в опасности от езичници, в опасности по градове, в опасности по пустини, в опасности по море, в опасности между лъже братя, 27 често в трудене и мъчение, в неспане, в глад и жажда, често в пост, студ и в голота.

28 Освен тези и тълпи срещу ми, ежедневно и грижата за всички църкви.

29 Кой не би изнемощял, та да не изнемогвам и аз? Кой не би се спянал, да се не разпаля аз?

30 С кое се хваля, ако трябва, с немощта си ще се хваля.

31 Бог и Отец на нашия Господ Исуса Христа, Благословения во веки, знае, че не лъжа.

32 В Дамаск областният управител на цар Арета охраняваше Дамаск, искайки да ме улови,

33 но бях спуснат в кош през отвор в стената и се отървах от ръцете му.

12 Глава

12:1-10 „Павел и неговият трън“

1 Да се хваля не ми е от полза, защото ще мина към видения и откровения от Господа.

2 Зная един човек в Христа, който преди четиринадесет години в тяло ли, не зная извън тяло ли, не зная, Бог знае, бе занесен до третото небе.

3 И зная такъв човек с тяло ли, или без тяло, не зная, Бог знае,

4 че бе занесен в рая и чу неизразими думи, които човек не може да изговори.

5 С такъв ще се похваля, със себе си няма да се похваля, освен с немощите си.

6 Ако поискам да се хваля, не ще бъда безумен, защото истина ще кажа, въздържам се, да не би някой да мисли за мене повече, отколкото вижда, или чува от мен.

7 И за да не се превъзнасям с премногото откровения, даде ми се трън в плътта сатанински ангел да ме мъчи, за да не се превъзнасям.

8 Затова молих Господ три пъти, да го отстрани от мен.

9 И рече ми: Стига ти благодатта Ми, защото силата Ми в немощ се проявява напълно. Затова с преголяма радост по-скоро ще се хваля със слабостите си, за да се всели в мене силата Христова.

10 Затова съм удовлетворен в немощи, в обиди, в нужди, в гонения, в трудности заради Христа, понеже кога съм немощен, тогава съм силен.

12:11-21 „Павловата загриженост за коринтяните“

11 Безумен станах с хвалбите си, вие ме принудихте. Но трябваше от вас да бъда препорьчан, понеже в нищо не съм по-долен от големите апостоли, ако и да съм нищо.

12:1-10 „Павел и неговият трън“

В защита на своето служение пред лъжеапостолите, Павел привежда доказателства, обръщайки внимание на личния си опит като служител, живот, поведение и страдания заради Христос (2Кор. 10-12 гл.). В тази глава той се спира на най-голямото доказателство - личното общение с възкръсналия Господ и свръхестествената опитност, преживяна от него (12:1-6). Колкото повече Павел говори за свръхестествените си

преживявания, толкова повече се разкрива духът на покорност и пълна зависимост от Бога. В своята скромност, за да избегне всякакво самохвалство, апостолът дори не споменава името си, а говори в 3 лице. Павловият „трън“ не е духовна или умствена немощ, а телесна, която му причинява значително затруднение, безпокойство и неудобство (12:7-10). Целта на Бога е да го предпази от гордост и самонадеяност, ето защо Павел приема допуснатото от Него като Божия воля.

12 Чачесте, о нишаня е апостолескере си сикавде машкар туменде пхердо атъри, гаял ко семнипе, ко дивибя, тай ко बारे велика букя.

13 Соскетото ко со санас тховде потеле околе кхангиренца бискаи адавкха, кате ме тумен ни от лильом? Иертиме манге давкха бичачипе!

14 Аке готово сом те авав паш туменде тринто дром таи ни мангава те саклетив тумен, соскетото на мангав тумаро, нума тумен, соскетото о чхаве требул те киден мангипе пере дадеске тай даякхе, а о дат тай о дай киден ащал пхе чхавенге.

15 А ме बारे лошалаяса ка дикхав тай састо на дикхав ащал о воя тумаре. Коли ме тумен дехав побут туме похари ли ман ка дехен?

16 Нума мек си чука, кай ме на сом туменге съклети, гаял сар хохавно тумен долгьом хохаимаса.

17 Из икалгьом ли тумен ме таял несаве околндар, колато бичхолгьом жи туменде?

18 Джутигьом е Титас те жал паш туменде, тай бичхалгьом пхралес леса. О, Тит ли лиляс варесо тумендар? Ма ко също ли духо пхиравен тумен? Най ли о също стъпкес?

19 Панда ли гиндин, кай аме защитарас амен ангал туменде? Ма, ангало Дел хоратинас адавкха ко Христос, тай адавкха са со си дехунукален мере, ащал тумаро ваздиба.

20 Соскетото дарав те на би, кана авав, те аракхав тумен ма сар тумен мангав, тай ме те аракхав тумен ма сарто ман манген, тай те на би те иси машкар туменде чингара касканджипе, холиба, мамуимажкарпесте вакяриба иек иекхеске, мърмъренца барипе тай би ордипе;

21 Та те на би кана авав пале, та те пачарас амаре Делвес машкар туменде, тай ровас бутенге, колато от англе пеле безехенде, тай со ирисале пес таро мелалипе, лубипе тай лубоснагагаке колато со си прединде пес.

Шоро 13

13:1-14 „Агурутно пхендипе“

1 Аке тринто дрома авава паш туменде. „Таро муя дуидар ваи трин якхитка ка цинтил пес секо бути.“

2 Сарто, кана сомас паш туменде о дуито дром тумен предупрединогьом гаял, там акана, кана сом паш туменде предупрединогьом колато от англе си сгреша ме, тай са со си авер, кай авав пале, нанай те щал кирав.

3 Чука, сарто роден примеро кай манге хоратинел о Христос, Ковато гаял туменге кай ни зурал, а си зурало машкар туменде;

4 соскетото гаял кай Ов сине разчхиндо андо кишло живил гаял е Девлескере зуралимаса. Тай аме също сам немощна Леса, а сам живде Леса гаял си е Делвескоро зуралипе ащал туменге.

5 Изпучен коркоро тумен, дали сен ко апакияба, изпучен коркоро тумен. Ваи коркоро тумен ни пенжарен ли е Христос со си туменде, бискаи коли сен порициме?

6 А ажарав те пенжарен кай аме най сам порициме;

7 Рукхинава е Девлеске те на керел нисаво кханилипе, ма те сикавас малл аменде, а те керен туме адавкха когато

12 Белезите на апостолството бяха вършени сред вас на дело с пълно търпение, със знамения, чудеса и сили.

13 Защото по какво сте останали по-долу от другите църкви, освен това, че сам аз не ви утежнях. Простете ми тази неправда.

14 Ето, готов съм трети път да дойда при вас и няма да ви утежня, понеже аз търся не вашето, но вас. Не защото децата трябва да събират за родителите, а родителите за децата.

15 Но аз с преголяма радост ще иждивя и сам ще се пожертвам за душите ви, и още повече да ви обичам, дори по-малко да съм обичан от вас.

16 Да кажем, аз не ви отегчих, но бидейки хитър, с хитрост вземах от вас.

17 Да не би чрез някого от изпратените при вас да съм ви изкористил?

18 Помолих Тит и пратения с него брат. Да не би Тит да ви ощети в нещо? Не в същия ли Дух ходихме? Не по същите ли стъпки?

19 Пак ли мислите, че се оправдаваме пред вас? Ние говорим пред Бога, в Христа, и всичко това за ваше назидание, възлюбени.

20 Защото се страхувам да не би, кога дойда, да ви намеря не такива, каквито желая, също и да се намеря такъв, какъвто не желаете. Да не би да има у вас раздори, зависти, гняв, съперничество, клевети, клюкарства, гордост, бъркотии.

21 Да не би кога дойда пак при вас, моят Бог да ме смири, и да оплача мнозина, които са съгрешили преди и не са се покаяли за нечистотата, блудството и сладострастието, което са вършили.

13 Глава

13:1-14 „Последни предупреждения“

1 Трети път идвам при вас и от устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка дума.

2 Предварително казах и казвам, като бях втория път, и сега, като отсъствам, пиша на съгрешилите отпреди и на останалите, че кога дойда пак, няма да щадя.

3 Вие търсите доказателства за Христа, Който говори чрез мен, Той не е безсилен спрямо вас, но е силен във вас.

4 Защото, ако и да бе разпнат в немощ, жив е чрез Божията сила, и ние също, ако и да сме немощни в Него, ще живеем с Него чрез Божията сила спрямо вас.

5 Изпитвайте себе си, дали сте във вярата, себе си оценявайте. Или не цените, че Исус Христос е във вас, не цените, ако не сте оценени.

6 Надявам се, ще узнаете, че ние не сме неоценени.

7 Молим се Богу да не вършите никакво зло не за да се явим ние достойни, но за да вършите вие добро, ние не-

12:11-21 „Павловата загриженост за коринтяните“

Като защитава себе си, Павел не мисли за някакво свое преимущество, а го прави само заради духовното благополучие на коринтяните и всеотдайната му любов към тях. Обръщайки се като духовен родител към последователите си, той изрежда греховете, които водят към падение и разделение на църквата и карат истинския служител да страда.

13:1-14 „Последни предупреждения“

Павел чистосърдечно признава своята немощ, но същевременно се хвали със силата на Христос, която действа в него и чрез него (13:4). Той отклонява вниманието от себе си и съсредоточава коринтяните към собственото им състояние. Всеки християнин трябва да изпитва ежедневния си живот (13:5). Много от тях са готови да съдят другите, отколкото да погледнат собствените си недостатъци (Мат.7:1-5). Павел насърчава църквата да не спира стремежа си към пълно възстановяване в Христос, което е главната цел за нея и основна мисъл на посланието му.

си чачуно коли, та те овас аме порициме.

8 Соскето нащи те керас мищо упрал о чачипе, нума би мамуи чачипе.

9 Соскето лошанава кана аме сам кишле, а туме сен зурале, тай адавкха рукхив тумаро до икериба.

10 Адалкхеске, като най сом наш туменде, калярав адавкха, та кана сом паш туменде те на ингелав зурал сарто о баре ко дуняс, ковато дуняс ман о Дел те докерав, а ма те аравав.

11 Пал агора, пхралален, састипе икериба, паракален тумен, авен сар иек со гиндин, живисарен пачаса тай о Дел ко дехиба тай паченде те овел туменца.

12 Састипе иек иекескхе светоне чумидимаса.

13 Састипе туменге саворе светиенге.

14 О гудлипе е Девлеско о Исусас Христос, о дехиба е Делвеско о Дадес тай о кумуникация о Свето Духос те овел саворе туменца. Амин

оценени да сме.

8 Защото сме силни за истината, а не против истината.

9 Радваме се кога ние сме слаби, а вие силни и така се молим за вашето усъвършенстване.

10 Пиша тези неща, като не съм при вас и кога дойда при вас да не употребя строгост според властта, която ми е дадена от Господа за съграждане, а не за събаряне.

11 Най-последно, братя, здравейте, усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живейте в мир, и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас.

12 Поздравете се един друг със свята целувка.

13 Поздравяват ви всички свети.

14 Благодатта на Господа Исуса Христа, и любовта на Бога Отца, и общението на Светия Дух да бъдат с всички вас. Амин